

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

226.

Dažādu bezjēdzīgu ķildu vēsture var noderēt par pamācību. Visā pasaulē izpaužas šāds neprāts. Vai nebūtu laiks atgādināt par Brālību?

227.

Tāpat arī uzdevums ietver sevī briesmas. Uzdevums jātur stipri, jo rokas stiepjās no visām pusēm. Tāpēc nav jābrīnās, ka ceļā uz Brālību tik daudz pamācību. Neprāts tas, kas šīs pamācības ieskata par liekām. Kurš gan var lielīties, ka viņa ceļa soma kārtībā?

228.

Brālība nav patvertne, bet Gaismas Bāka, kā Sardzes Tornis. Tā jāizprot Brālības rašanās. Citādi cilvēki bieži domā, ka Brāļi slēpjas no kaut kādiem vajātājiem. Nē, Brālības aiziešanu vientulībā radījusi gluži citi cēloņi. Tā, kā Bāka uz augstas klints, atdod savas zināšanas cilvēces glābšanai.

229.

Daudzi dzirdējuši par Kumariem, bet nedaudzie tos ir pareizi izpratuši. Kaut kāda pārzemes parādība – sacīs, bet aizmirsīs, cik grūtā darbā veidojas sasniegumi. Zinātnieki jau sāk apjaust, kā cilvēka personība pievienojas panteonam. Šādā pašā ceļā uzkrājas arī cilvēces vadītāju kādības. Ja tie neizies caur zemes ciešanām, viņos neatbalsosies arī cilvēku ciešanas. Ja tie nebūs iepazinuši darba sviedrus, tie arī neprātīs vadīt cilvēkus viņu darbā. Pašai dziedība, žēlsirdība, līdzietība, drosme tiek kaldināti dzīvē. Nekas abstrakts nespēj attīstīt gara spēku. Tāpēc lai saprot Kumarus kā īstos Vadītājus.

230.

Dziļā senatnē levitācija bija ne vien pazīstama, bet to arī izprata saprātīgi. Viduslaiku gara tumsonībā pat domu par lidaparātiem ieskatīja par kaut kādu burvību. Tikai tagad cilvēki ar nožēlu atskatās uz viduslaiku tumsoņiem un pieņem gaiskuģniecību kā dabisku parādību. Bet vai tāpat domāja mūsu paaudzes vectēvi?

Atgādinu to, jo daudz sasniegumu atrodas viduslaiku stāvoklī. Tā drīzumā sāks fotografēt auras, izmērīs domas, būs aparāti, kas noteic emanācijas, bet tagad tikai daži pielaiž šādas iespējamības. Vēl nesen televīzija bija pasaka, cilvēki to uzskatīja par neiespējamu, bet pieņēma ātri, kā sava komforta nosacījumu. Var iedomāties, ka domas mērīšana un emanāciju noteikšana nebūs patīkama daudziem, kas ieraduši slēpt pat savu vecumu.

Tā padomāsim par laimīgajām iespējām, kas pieaugs līdz ar Brālības jēdzienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

231.

Visā pasaulē, it visā meklējiet Brālību. Veltīgi domāt, ka augstākie jēdzieni apskaidro vienīgi izņēmuma apstākļos.

232.

Vai ticība un uzticēšanās var atsvērt nervu un muskuļu spēku? Pati dzīve, protams, apstiprina šo patiesību, bet kāda gan ticība un kāda uzticēšanās! Cilvēks nevar apgalvot, ka viņa ticībai ir robežas. Nav robežu mīlestībai, tāpat arī ticībai. Neviens neuzdrīkstēsies sacīt, ka stiprāk tā nespēj izpausties. Daudzi būs sašutuši, ka viņu ticībai nav panākumu. Bet kādreiz tie atskārtīs, cik daudz vairāk tie būtu varējuši kāpināt savu enerģiju.

Uzticēšanās skola ir Brālība.

233.

Uz brālību tiecas gan ar jūtām, gan ķermeniski, bet galvenokārt garā. Bet vienīgi garā, sirdī ir īstais ceļš.

234.

Prasme izolēt skaidru domu no nejaušām svārstībām, ir jau augsta disciplīna. Brālībā pievērš uzmanību šādai domas šķīstīšanai. Runājot par Brālību, neizbēgami jāpieskaras domu raidījumiem. Sākot ar sīkiem un beidzot ar dziļiem uzdevumiem vajadzīgs domas darbs, un panākumiem nepieciešama sirds disciplīna. Katra sirds ir nemiera, uztraukumu un trīsu apņemta. Šīs trīsas var pārvarēt ar pilnīgu pievēršanos Hierarhijai, ne ar svārstīgu, bet ar pilnīgu, un šāda pievēršanās nebūt nav bieža. Taču pat vienkāršākajiem mēģinājumiem vajadzīga nelokāma tiekšanās. Sīku nievu insektu mākonis parasti mēģina jaukt domas skaidrību. Visi šādi sīkie jāpārvar brālīgā vienotībā.

235.

Apstiprinu Brālības jēdzienu: tas atgādinās mums to Brālību, kas vienmēr būs cilvēces ilgu sapnis. Cik daudz lielisku darbu nostiprina Dižās Brālības atgādinājums. Jau doma vien par šādas Brālības esamību pilda cilvēku ar vīrišķību. Jāsakopo visa drosme, lai izturētu tumsas uzbrukumu. Bet kas gan stiprina šādu pārcilvēcisku drosmi? Tieši Brālība var dot nesalaužamus spēkus.

236.

Tu gribi būt drosmīgs? – parādi savu drosmi cīņā par Brālību. Nekādi apliecinājumi drosmi nerādīs, nekādas uzslavas nenostiprinās varoņdarbu. Nekāda sagatavošanās nespēj galvot par sekmēm. Vīrišķība tiek pārbaudīta negaidītos šķēršļos. Jau runāju par drosmi. Ja atkārtoju, tad tas nozīmē, ka šī kādība sevišķi vajadzīga ceļā uz Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

237.

Cilvēki pazīst klosterus, kas pastāvējuši tūkstošiem gadu. Cilvēki pazīst tirdzniecības namus, kas pastāvējuši gadu simteņiem. Tā cilvēki gatavi atzīt visdažādāko iestādījumu pastāvēšanu, bet vienīgi par Brālību tie izsaka dažādas šaubas. Cilvēki sevišķi noliedz jebkādu Brālības iespēju. Ir daudz iemeslu, kāpēc cilvēki tā bīstas Visdaiļākā jēdziena. Vai kādam nav bailes, ka Brālība atklās viņa nodomus? Vai arī, ka tas būs spiests padomāt par tuvākā labumu? Vesels patības ieroču arsenāls izvirzīts pret miermīlīgo Brālību. Ir visvienkāršāk noliegt pašu Brālības eksistences iespēju. Vēstures piemēri, ko devuši dzīves apraksti, šķiet apliecina Brālības pastāvēšanu dažādos laikos.

Bet sevišķi kurli tie, kas negrib dzirdēt.

238.

Āzijas tautas saglabājušas atmiņas par Brālību. Katra pēc sava prāta, savā valodā, ar savām iespējām šīs tautas sirds dziļumos glabā sapni par drošu Patvērumu. Sirds neatklās savu domu par glābēju Vienkopu, bet bēdas atcerēsies, ka kaut kur aiz kalnu virsotnēm mājo tautu Aizstāvji. Jau doma vien par Viņiem šķīstī domāšanu un pilda ar modrību. Tāpēc cienīsim tos, kas nenodos savu labāko dārgumu.

239.

Tāpat arī apsveicam tos skolotājus, kuri atrod laiku pastāstīt par cilvēka cieņu un atbildību, par pamatenerģijas un par visu tautu kopējiem dārgumiem. Tādi audzinātāji jau radījis darba un sasniegumu ceļu. Tie atklās harmoniju starp gara primātu un miesas veselību. Zināšanas grāmatu tie cienīs katrā mājoklī. Tādu garīgu audzinātāju dzīve ir grūta. Lai viņos dzīvs pastāv dzīvinošais sapnis par Brālību.

240.

Nostipriniet apziņā, vai Brālības jēdziens paplašina vai ierobežo jūsu iespējas. Ja kāds pat mazākā mērā izjūt ierobežojošu iedarbību, lai netuvojas Brālībai. Bet ja sirds gatava ietvert Brālības priekšrocības, tad arī pienāks vēsts.

241.

Svētceļnieki var piekļaut. Svētceļnieki var stāstīt, ka aiz tāliem tuksnešiem, aiz kalniem, aiz sniegiem nemitīgā kalpošanā mīt Dižas Dvēseles. Svētceļnieki neteiks, vai tie bijuši Svētmītņē. Svētceļnieki neizrunās vārdu Brālība, bet ikviens klausītājs sapratīs, par kādu Zināšanas Centru tiek runāts. Labie sējēji iet pa pasauli, kad cilvēce iztrūkusies.

Cilvēki grib zināt par Balstu, par Stipro Cietoksni. Ja viņi arī nesadzirdēs par nolikumu, tos tomēr stiprinās vēsts, ka ir dzīva Zināšanas Stiprā Pils Sirds lotoss trīs noliktiem laikiem tuvojoties.

Priecājieties par Brālības esamību!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

242.

Katra vienotība, protams, ir liels spēks, bet, kā jau visam izpaustajā pasaulē, lai ir divas puses, un ja šāda vienotība nav nostiprināta ar Hierarhijas ķēdes ugunīgo cienīšanu, tad tā var atrasties tumšajā pusē gaišās vietā. Lūk, kāpēc tik neatlaidīgi, tik atkārtoti tiek uzsvērtā Hierarhijas ugunīga cienīšana un uzticība tai.

243.

Banāla iztēle pilnīgi atbilst cilvēka zemam morālam līmenim, tādēļ mūsu pienākums ietilpst Visaugstāko Tēlu pilnīga pasargāšana no jebkura pazeminājuma, apgānīšanas un zaimojoša iztulkojuma.

Ir jāzina, ka kosmiskais vainags ir iespējams tikai augstākajās pasaulēs, kur ugunīgās kosmiskās radišanas uzdevumiem nav nekā kopīga ar to Zemes ekvivalentu. Šim vainagam nav pat nekā līdzvērtīga ar tā zemes izpratni. Ir nepieciešami savā apziņā nostiprināt, ka šeit Brālības Zemes Mītnē Arhati atrodas vientulībā, jo to no Viņiem prasa kalpošana cilvēcei. Katrs no Viņiem pilda savu noteiktu misiju un uzņemas visgrūtākos uzdevumus. Viņu vistuvākās dvēseles, kas saistītas ar Viņiem karmiski, jaunā evolūcijas plāna izvešanas laikā iemiesojas uz Zemes, saglabājot ar Viņiem saiti, pildot Viņu gribu un virzot cilvēces apziņu līdztekus jaunajām attīstības līnijām. Uzdevumu daudzveidība prasa arī dažādus stāvokļus, tādēļ daži Arhati uzturas sabiezinātā astrālā apvalkā un tikai neliela viņu grupa, sakarā ar sevišķu misiju, patur fiziskos ķermeņus. Patiesi, Viņu darba grūtums, kalpojot vispārības labumam, pārsniedz jebkuru iztēli. Šie Patiesības un Vispārējā Labuma Kalpotāji ir apguvuši pašuzpurēšanās principu visā tā lieliskumā un skaistumā. Asiņainos sviedros mūžīgā beznomaiņas sardzē, lielā pacietībā, briesmīgā piepūlē, sekojot cilvēces kuģa gaitai, liekot savu dzīvību ķīlā par citiem. Viņi izlīdzina kuģa nosvēršanos un ievirza to glābjošā gultnē. Dzīves Mācībā ir paragrāfs: “Ar ko labāk salīdzināt Mūsu Vienkopu – ar dziedātāju kori vai ar karavīru nometni? Tieši ar otro. Var iedomāties, Kā Mūsu Vienkopai ir jāatbilst visiem kara vadīšanas likumiem. Ir nepieciešama pieredzes bagāta zināšana un sardzes modrība. Nav taisnība tiem, kas uzskata Mūsu Vienkopu par Lūgšanu Namu. Nav taisnība tiem, kas Mūsu Mītni nosauc par darbnīcu. Nav taisnība tiem, kas uzskata Vienkopu par izsmalcinātu laboratoriju. Vienkopa – tā ir Sirutacains Sargs, Vienkopa – tā ir Vēstneša Viesulis, Vienkopa – Iekarotāja Karogs.”

Varu piebilst, ka Vienkopa ir cilvēces Bāka un vienīgais Enkurs. Tādēļ labajiem ļaudīm ir pienākums visādi atvieglot Viņu Nesamērīgo Nastu. Un cik lielai ir jābūt mūsu atzinībai šiem Dižajiem Gariem, kuri gadusimteņiem ilgi ir upurējuši sevi un turpina upurēt Savu nopelnīto augstāko laimi, lai tikai atvieglotu cilvēces likteni, lai tikai noturētu planētu no bojāejas!

244.

Brālības Mītnē mācekļu skaits fiziskajā ķermenī ir ārkārtīgi niecīgs, pie kam visi Viņi ir jau Adepti. Gadu simtenī varbūt viens vai divi pievienojas B.Br. fiziskajā ķermenī.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.
4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

Tā 1924.gadā viņiem pievienojās mūsu tautiete J.P.Blavatska, tagad ungāru tautības un vīrieša ķermenī. Apsmieta, apmelota, apkaunota un vajāta viņa ieņēma savu vietu Cilvēces Glābēju vidū. Tā atkārtojas vēsture, un tā darbojas Kosmiskais Taisnīgums.